

UDBJERG SOGNS KIRKEBLAD

EFTERÅRSTANKER

*"Gud lær os før din vinters gru,
som æblerne, der falder nu,
at slippe alt vort eget.
Din søn var her og viste os,
at døden intet finder hos,
den som har elsket meget".*

Det begynder at gå mod mørkere tider, umærkeligt næsten, men om aftenen stiger mørket, og farverne bliver andre end de rene grønne, for de gyldne, røde og brune nuancer tager over i naturen.

Mørket stiger, lyset svinder. Hvad er det så, der har styrken til at bære os igennem mørket? Kærligheden, lyder svaret! Kærligheden mellem mennesker og den kærlighed, der blev skænket dig i dåben. Den kærlighed vi også kalder Gud Helligånd.

Hvor meget menneskelig kærlighed, vi hver især møder i vores dagligliv, varierer. Men Helligåndens kærlighed er ubegrænset. Denne kraft fra dåben giver dig mulighed for at gå dagen i møde hver eneste dag, fuld af fornyet håb og tro på livet. Selv i vintermørket.

"I skal øse vand med glæde af frelsens kilder". Sådan lyder det hos profeten Esajas. Som et udtryk for, at det menneskeliv, der leves i troen på Gud, er det liv, der er fyldt med glæde. Også den indre stille glæde, som kan kendetegne et menneske.

Men det er jo forskelligt fat med os. Nogle viser meget direkte deres tro, mens andre går mere stille med dørene. Derfor skal vi passe på med at tage tros-temperaturen på hinanden. For hvad er det sande gudsforhold? Hvem har det?

Man kan ikke slutte sig fra den forestilling, et menneske har om Gud, til dette menneskes gudsforhold. Den erklærede gudsfornægter kan have et sandere forhold til Gud end den erklærede rettroende kristne.

Egentlig gælder det slet ikke om, at vi mennesker har sandheden, men om at sandheden har os. Vi kan ikke tænke os til Gud, fordi Gud er forudsætningen for, at vi tænker. Det, at Gud er forudsætningen for selve eksistensen, for at alt er til, og at der ikke bare er ingenting, bliver vi netop mindet om i denne tid, når markens afgrøder er høstet og bragt i hus. For væksten og høsten kalder på taknemmeligheden over, at livet er skænket os og fortsat opretholdes.

Må efteråret blive fuldt af taknemmelighed og glæde!

Kirsten Elisabeth Christensen, sognepræst.

Krigsfanger kom hjem

I november 2018 blev 100 årsdagen for afslutningen på 1. verdenskrig markeret mange steder i landsdelen. I vores sogn skete det med kransenedlæggelse ved mindestenen for de faldne, en mindegudstjeneste i kirken og et foredrag af Daniel Øhrstrøm i Laden i Sæd.

Afslutningen på krigen har dengang vel næppe været en glædelig begivenhed for befolkningen, men nok mere en lettelse over at den forfærdelige krig nu endelig var slut, en krig hvor mere end 5000 mand fra Sønderjylland faldt på slagmarkerne.

Her fra sognet var ca. 50 mand med i krigen og de 34 af dem kom ikke hjem igen. En del af de overlevende måtte efter afslutningen ”kæmpe” sig hjem gennem et ødelagt Europa, andre blev taget til fange eller var allerede ved afslutningen i fangenskab. For dem gik der meget længere tid inden de kom hjem igen. Op til 4000 nordslesvigere menes at have været i krigsfangenskab. De fleste sad i franske eller engelske fangelejre. I Rusland sad der antagelig ca. 300, men også i Marokko, Ægypten og Japan sad der sønderjyder i fangenskab.

En franskmand fik under krigen og ved krigens afslutning stor betydning for sønderjyske og slesvigske krigsfanger. Paul Verrier blev født 1860 i Normandiet. Han viste tidligt stor interesse for sprog, og allerede som stor skoledreng begyndte han at lære sig arabisk, latin, græsk, engelsk, tysk, italiensk og spansk. 1879 tog han studentereksamen i Paris. Derefter begyndte han på et matematikstudium, men slog senere om til at studere sprog og litteratur. Hans ønske, at blive ansat som tolk i et fransk konsulat i Kina, gik ikke i opfyldelse, i stedet blev han lærer i fransk ved en engelsk drengeskole, og senere fik han en stilling på en engelsk kostskole. Han fandte interesse for Norden og studiet af de nordiske sprog, han ville dog ikke nøjes med at kunne læse, han ville også kunne tale sproget. Han var i mellemtiden vendt tilbage til Paris, men dengang var det ikke let at finde hjælpemidler til at lære dansk. Han opstøvede alt hvad han kunne finde af dansk og lærte sig derigennem selv dansk. Udtale af det dansk sprog voldte ham lidt problemer, men i 1891 kom han i kontakt med en dansk student, der i Paris studerede fransk, og det hjalp ham.

1897 kom Paul Verrier for første gang til København. Da kunne han tale forbavsende godt dansk. Politikken skriver 5. sept. 1897: “forleden kom til byen en ung franskmand, hr. Paul Verrier, der har lært sig dansk,... og som kan tale det så fuldkomment med bløde d’er og stødtoner og resten, at man sidder i en henrykt

forbavselse, når man hører på ham.” I København kom Verrier i forbindelse med sønderjyder. Hans interesse vakte for Sønderjylland og det slesvigske spørgsmål, som han sammenholdt med forholdene i Alsace-Lorraine (Elsass-Lothringen) området.

Efter rejsen til København skrev han nogle artikler om Sønderjylland og sønderjydernes kamp mod fremmedherredømmet. I 1905 blev han udnævnt til docent ved Sorbonne, universitetet i Paris, hvor han skulle forelæse over moderne nordiske sprog. Han greb her enhver lejlighed til at tale om Sønderjylland.

Da han kort efter krigsudbruddet i august 1914 hørte, at der ved kampene omkring Liège havde været mange sønderjyder med, stillede han sig til rådighed for det franske udenrigs- og krigsministerium, og han anmodede om samme behandling for eventuelle slesvigske krigsfanger som for dem fra Alsace-Lorraine. Da Frankrig var i krig, havde ministerierne andet at tage sig til end at lytte til en mand, der ville opnå særbehandling af bestemte krigsfanger. Men Verrier opgav ikke, i de følgende år kom han med en række bønner og forslag vedrørende de slesvigske krigsfanger. Han fik efterhånden opnået, at fangerne måtte skrive hjem på dansk, mod at Verrier skulle være censor, at de måtte få danske bøger og blade, at der i lejrene måtte oprettes særlige afdelinger for slesvigske fanger og at de slesvigske fanger på længere sigt kunne samles i en lejr. I 1915 fik Verrier opfyldt et af hans hovedønsker, at få samlet de slesvigske krigsfangere i en fælleslejr. I Aurillac i Sydfrankrig blev en katolsk drengeskole indrettet til formålet. Langsomt blev fangerne samlet i lejren, Verrier drog omsorg for dem og fik indrettet et bibliotek og ansat skråddere i lejren. Mange af fangerne var til daglig på arbejde rundt omkring hos bønderne. Professoren skulle også passe sit professorat ved Sorbonne, men han rejste utallige gange til Aurillac for at være sammen med sine fangere, hjælpe dem og opmuntre dem.

Krigens afslutning kom endelig i november 1918, men de ca. 500 fanger, der efterhånden var i lejren, måtte endnu tilbringe en jul i lejren sammen med deres julemand, som de kaldte professor Verrier. I den følgende tid gjorde Verrier hvad han kunne for at få fangerne hjemsendt. Verrier støttede den dansk-slesvigske delegation, der i marts 1919 kom til Paris for at forhandle om krigsfangernes frigivelse. Forhandlingerne førte til, at fangerne skulle samles i Dunkerque og derfra sejle med damperen “Skt. Thomas” til København.

Efter mange dages sejlads fra Frankrig til København i kraftigt stormvejr, ankom “Skt. Thomas” mandag

den 31. marts 1919 til København. Ombord var 314 sønderjyder og Paul Verrier. Under krigen havde Paul Verrier lovet, at han, når krigen var endt, ville føre sine sønderjyske krigsfanger hjem, og det holdt han. Som den eneste her fra sognet var Johann Boysen fra Sæd med ombord på "Skt. Thomas" første tur til Danmark. Johann Boysen havde ligesom mange andre ombord været plaget af voldsom søsyge på hjemrejsen. Modtagelsen i hovedstaden blev storslået, festligheder blev afholdt til ære ikke blot for fangerne, men også for Verrier og hans indsats. En uges tid efter blev Verrier modtaget i audiens af kong Christian X, der tildelte ham Dannebrogordenens Kommandørkors. I februar 1920 modtog Verrier i en skrivelse fra statsminister Zahle meddelelse om, at finansudvalget havde givet tilslutning til, at der pr. 1. april 1920 skulle tildeles ham en årlig ydelse af 10.000 francs.

Johann Köhler Boysen blev født i Westre den 19. marts 1883 som søn af Heinrich Boysen og hustru Hanne. Som barn flyttede Johann med forældrene til Lydersholm, hvor gården Karlsminde blev det nye hjem for Johann, hans forældre, 4 brødre og 2 søstre.

Som 19årig blev Johann indkaldt som soldat, og han aftjente sin værnepligt i årene 1902-1905 i Königsberg.

Fra hjemmet på Karlsminde kom Johann ofte på vej til møllen i Tønder med hestevogn gennem Sæd. På en af disse ture mødte han første gang den jævnaldrende Momke Lorenzen fra Sæd. Da Johann Boysen 1909 arbejdede som landbrugsmedhjælper hos Hans Jørgensen, Grænsevej 4 i Sæd traf han igen Momke Lorenzen. De to fandt sympati for hinanden, og 1911 giftede de to 28 årige sig. I mellemtiden havde Johann i 1910 en overgang arbejdet ved kulhandler Brink i Tønder.

Parret bosatte sig på Sædmark, hvor de lejede huset Ubjergvej 13. Efter et år på Sædmark købte de Grøngårdvej 7 i Sæd, der var et lille røgterhus til den daværende landbrugsejendom Grænsevej 20. Det var kun et beskedent hus med ganske lidt jord omkring. For at tjene nok til familiens underhold måtte Johann Boysen arbejde som daglejer ved de omkringliggende landmænd. I en længere periode arbejdede han hos Nic. Paysen på Sædmark. Ved siden af fik Johann Boysen dog gennem flid og sparsommelighed anskaffet sig et par dyr og det blev grundlaget for et lille landbrug.

Da den store krig udbrød 1914, blev alle unge mænd indkaldt til krigstjeneste. Her fra sognet deltog ca 50 unge mænd i krigen. Selvom Johann dengang var 31 år gammel, havde aftjent sin værnepligt i 2-3 år, var

gift og havde 3 små børn og nogle dyr, skulle han også med i krigen. Han kom til fronten i Frankrig, og han var med i hele de 4 år krigen varede. Johann blev såret i begge fødder og senere fik han et projektil i halsen kun få millimeter fra halshvirvlen.

Mens Johann var ved fronten, faldt hans storebror Andreas ved fronten i Rusland 1915 og hans bror Asmus døde 1918 på et lazaret. Hjemme døde hans 4årige søn 1916. Hans 2 yngste døtre blev født mens han var ved fronten i årene 1915 og 1918.

Johann Boysen overlevede de frygtelige forhold ved fronten, og han blev "reddet" ved at han 1918 kom i fransk krigsfangenskab. Til gengæld kunne han ikke vende hjem ved krigens afslutning, men måtte tilbringe i alt ca. 1 år i fransk krigsfangenskab.

For nu 100 år siden, i begyndelsen af april måned 1919, kunne Johann Boysen endelig, efter 4½ års krigstjeneste og krigsfangenskab ved fronten i Frankrig, vende hjem til sin jævnaldrende hustru Momke og 4 små børn i et lille røgterhus i Sæd.

Johann Boysen var i mellemtiden blevet 36 år gammel, og han måtte nu stort set begynde forfra. Han havde dog ikke tabt modet, med flid og sparsommelighed gik

Johann K. Boysen og Momke Boysen
med børnene Fritz, Anne Christine og Hanne
1917 under orlov fra krigen

han i gang med at opbygge sin landbrugsbedrift. 1919 købte han sin første landbrugsjord, Birksnapager, øst for Sæd. I 1925 byggede han en stald til ejendommen Grøngårdvej 7 og efterhånden købte han mere jord til ejendommen. I 1948 kunne han således overlade en pæn ejendom i god drift til sønnen Heinrich i forpagtning.

Johann Boysen var en stille og rolig mand, der passede sit arbejde og han var vellidt. De mange års krigstjeneste var dog ikke gået upåvirket hen over Johann Boysen. Han blev kun 68 år gammel. Efter længere tids alvorlig sygdom døde han 1951.

En anden familie, der også blev hårdt ramt under krigen, var familien Andersen på Grippenfelt, lige på den anden side af sogneskellet til Møgeltønder. Ved krigsudbruddet i 1914 blev Theodorus Andersen og sin dengang 19årige søn Hans indkaldt. De kom til østfronten. Hans kom ikke tilbage, han blev begravet på øen Ösel i den finske bugt ved Estland. Herefter kunne Theodorus så komme hjem, men til gengæld blev den anden søn Max den 15.11.1916 i en alder af næsten 18 år indkaldt til krigstjeneste ved vestfronten i Frankrig. Ved Somme i Frankrig kom han i fransk fangenskab, men overfor forældrene blev han meldt savnet.

Et år efter krigsafslutningen blev Max Andersen ved hjælp af Dansk røde Kors frigivet og skulle med et af de 32 skibe der i 1919-20 bragte i alt 5442 krigsfanger hjem til Nord- og Sydslesvig. På en meget langsommelig og besværlig sejlur, hvor søminer truede og soldaterne måtte kæmpe mod søsyge under dækket nåede de omkring Skagen til Langeland. Her blev fangerne modtaget på slottet Tranekær, med et større måltid. Den følgende dag fortsatte sejladsen.

Om aftenen den 23. december 1919 lagde skibet til i Sønderborg. Nu var de endelig fri og kunne gå hjem.

Theodorus Andersen slap med 2 års krigstjeneste, men krigen havde taget hans to yngre brødre og hans søn, og hvad var der sket med hans yngste søn? Det havde været hårdt ved ham, han var blevet mere og mere nedtrykt. Han havde det bedst, når han kunne gå alene ude ved diget og passe sine fiskeredskaber. Nu var det juleaftensdag 1919, men der var ikke meget julestemning ved Karen og Theodorus på Grippenfelt. For at komme på andre tanker arbejdede Theodorus Andersen som sædvanligt på diget med sine fiskeredskaber om eftermiddagen den 24. december 1919.

Mens han gik der og puslede med sine ting, opdagede han en person der kom gående på diget fra Lægan, han undrede sig over hvem det mon kunne være ved den tid. Da personen fik øje på Theodorus vinkede pågældende med armene og råbte for at få opmærksomhed. Glæden var stor da Theodorus opdagede at det var hans yngste søn der nu kom hjem.

Kirkeklokkerne i Aventoft, Møgeltønder og Tønder ringede julen ind. Hos Karen og Theodorus på Grippenfelt kunne der nu også fejres jul. De havde fået en stor gave, de havde fået deres yngste søn tilbage.

Af de ca. 50 unge mænd her fra sognet, der deltog i 1. verdenskrig, vendte de 34 aldrig mere hjem. De, der vendte hjem, var eller havde næsten alle været såret, og de fleste af dem måtte resten af livet leve med skavanker fra krigen. Være var dog, at de mange krigsoplevelser også havde påvirket dem psykisk. Senere i livet var det kun de færreste af dem der kunne tale om krigen og oplevelserne herfra.

Jacob L. Tygsen

De første krigsfanger fra Frankrig kom til København den 31. marts 1919 med ØK's "Skt. Thomas", ombord var Paul Verrier og 314 sønderjyske krigsfangere. De var gået ombord den 18. marts, og havde været gennem stormvejr på vej til Danmark.

MOSTERI

Remedierne til mosteriet i bryghuset er indkøbt og de første æbler er presset til saft. Det er nu muligt at bruge udstyret, men det er en fordel at have mange æbler eller slå sig sammen med andre, der har æbler, da rengøringen er den samme uanset mængden. Kontakt evt Elke Christensen for at få oplyst, hvad du skal medbringe af ting og sager og hvordan udstyret virker. P.S. der er hårdt brug for mere hyldeplads i bryghuset, så derfor efterlyser lokalrådets bestyrelse traller. Hvis du har nogle eller kender nogle, der har nogle, så sig endelig til.

NYE TILFLYTTERE

I september er der uddelt velkomstkasser til de fem seneste tilflyttere til Sød. Byen byder jer velkommen og håber at se jer til de arrangementer, der afholdes i løbet af året.

BYENS GRØNNE OMRÅDER

Vedligehold af Sæds grønne områder varetages af Carsten Christensen, som slår græsset på stien ved Benzinvej, legepladsen, Byens Torv samt rabatter.

BYENS TORV

Byens Torv nærmer sig en afslutning. Deadline for økonomien under Den grønne Ordning er 30.10., derfor færdiggør Mikael Kallesen den ene stærekasse, så den kan bruges til overnatning inden længe, hvorefter han går igang med informationshytten ved vindmøllerne. I løbet af efteråret vender Mikael tilbage til projekt stærekasser.

På borgermødet den 1. september blev det besluttet, at toilettet på Byens Torv skal tilsluttes offentlig kloak.

BORGERMØDET DEN 1.9

Her blev der bl.a. aftalt, at der investeres i en ny lyskæde til juletræet ved indkørslen til Sød samt lyskæder til nogle af æbletræerne på Byens Torv. Desuden blev det vedtaget, at der skal købes en ny havetraktor til vedligehold af byens grønne arealer.

Kira Fabricius har tilbudt, at hun gerne vil arrangere en udflugt, som hun gjorde sidste år. Det var der stor opbakning til blandt de fremmødte. Yderligere information følger på Facebook, opslagstavler samt A-skilte.

KULTURELLE ARRANGEMENTER

31.10.2019 Gratis koncert klokken 19.30 i LADEN med Det yderste Hav fra Fanø. Kaffe, kage, øl og vand kan købes.
Tilmelding hos Hanne Frisk på 5329 9640.

07.11.2019 Foredrag i Jejsing med Journalist og korrespondent Steffen Jensen.
Billetter hos Peter Kjær på 6115 0707.

05.02.2020 Afstemningsfest i Jejsing.
Billetter hos Peter Kjær på 6115 0707.

07.04.2020 foredrag i LADEN med historiker og musiker Kasper Nissen om emnet "Min bedstefar i 1. verdenskrig". Billetter hos Hanne Frisk.

16.05.2020 koncert i Sød med Paul Eastham og Finley Wells fra gruppen Coast. Billetter hos Hanne Frisk.

1. hjælpkursus med livredende førstehjælp søndag den **27.10.2019** klokken 14 -17 i LADEN. Max. deltagerantal 20. Kurset er gratis, men med tilmelding hos Hanne Frisk.

HØSTGUDSTJENESTE

Søndag den 6. oktober kl. 14.00 holder vi fælles dansk-tysk høstgudstjeneste i Ubjerg kirke

Traditionen tro holder vi også i år høstgudstjeneste i kirken som en takkegudstjeneste for en veloverstået høst.

I kirker i byen er høsten jo ikke så direkte synlig lokalt, men alligevel er der god grund til at fejre høstgudstjeneste. Både som en takkegudstjeneste for alt det, vi får, og det er både bogstaveligt dvs. mad og tøj, men også i overført betydning lever vi af et overskud, som vi høster fx livsmod og glæde.

Og samtidig er høstgudstjenesten en påmindelse om, at der er mennesker rundt om i verden, der har langt mindre at leve af end os, og derfor har brug for vores hjælp og overskud.

Efter høstgudstjenesten er alle inviteret til kaffe & kage i Laden i Sæd.

Af hensyn til planlægningen bedes de, der ønsker at deltage i kaffebordet, tilmelde sig.

Tilmeldingsfrist for kaffebord er den 2. oktober til Jacob Lorenzen tlf. 7472 4248

MENIGHEDSMØDE TORSDAG DEN 10. OKTOBER

Menighedsrådet indbyder interesserede til et menighedsmøde Torsdag den 10. oktober 2019 kl. 19.00 i graverbygningen, hvor Menighedsrådet vil orientere om arbejdet i menighedsrådet.

DAGSORDEN:

- Beretning om virksomheden i det forløbne år
- Planlagt virksomhed i det kommende år
- Regnskab og budget

ALLE HELGEN

GUDSTJENESTEN

er en dag og en tid til at mindes

DANSK ALLEHELGEN

Søndag den 3. november kl. 10.00

TYSK ALLEHELGEN

Søndag den 10. november kl. 10.00

Ved gudstjenesten Alle Helgen mindes vi vore kære, som vi har mistet. Navnene på årets døde nævnes, og vi tænder et lys for hver enkelt.

DANSK-TYSK GUDSTJENESTE

”DE 9 LÆSNINGER”

med efterfølgende kaffe & julekage

Søndag den 1. december kl. 19.00

i Ubjerg kirke fejrer vi advent og det nye kirkeårs komme med den dansk-tyske gudstjeneste, ”De 9 læsninger”.

Menighedsrådsmedlemmer, ansatte og præster står for læsningen. Efter gudstjenesten er der hyggeligt samvær med kaffe og kage.

Kom og vær med til at fejre advent og ønske hinanden godt nyt kirkeår.

PROGRAM for Vestslesvigs Kirkehøjskole efterår 2019

Vi mødes i Brorsonhus på Kirkepladsen 2. Tønder. kl. 9.30 – 11.30
Vestslesvigs Kirkehøjskole er oprettet af menighedsråd i
Tønder Provsti og kurstillbuddene er for alle i området.

Kurserne afholdes tirsdag formiddage kl. 9.30 – 11.30

Morgensang 9.30

Foredrag 9.45 - 10.45

Kaffepause

Foredrag og spørgsmål 11.00 – 11.30

Deltagerbetaling for alle formiddage og en reduceret pris for
udflugten er i efteråret igen kun kr. 100.

Enkeltformiddage koster fortsat 30 kr.

Tirsdag den 8. oktober

"Fra revolutionær til from". Egon Lausen, Pastor emeritus,
En tønderdreng fortæller om opvæksten i Tønder med en
kosmetikfabrik, teologistudium, TV-vært og præst på Fyn i 35 år.

Tirsdag den 22. oktober

"Luthers bordtaler" ved Jakob Ørsted, sognepræst

Vi inviteres til bords hos Luther, der er kendt som manden,
der startede Reformationen. Hver aften sad 30-40 mennesker
bænket og enten talte med eller lyttede til reformatoren.
Undervejs skrev de studerende Luthers ord ned. Ordene
er siden blevet samlet og kendt som Luthers bordtaler. Vi
kender derfor en del til Luthers tanker.

Luther brændte for sin sag og talte uhæmmet med en
intensitet, der kunne virke skræmmende, når han udgød sine
bebrejdelser, indsigelser og spot mod sine modstandere.

Luther var et muntret og selskabeligt menneske, der med
ironi beskrev sig selv og andre: Emnerne var blandt andet
ægteskab, børn, undervisning, krig, død, staten og kirken.

Tirsdag den 29. oktober

"Piet Hein - Verdensdanskere" ved Erik Kristiansen,
ph.d., Tønder.

Alle kender Piet Hein, (1905-1996) for hans GRUK – små
livsfilosofiske smuler, som blev til i besættelsesårene. Men Piet
Hein var meget mere end det.

Han skabte superellipsen, opfindelser af enhver art,
skulpturer, solure, digte, lamper, spil og endda revyer. Han
var et umådelig flittigt menneske – en samfundskritiker, der

formåede at samle matematik, filosofi og kunst – på helt sin
egen originale facon. I et langt liv var han alle vegne, og i
hans venneskare finder vi både Bohr, Einstein og Chaplin.
Det var svært for både samtiden og eftertiden at forstå dette
sammensatte menneske. Var han digter? Møbeldesigner?
Ingeniør? Kunstner? Kritiker?

Piet Hein var snarere - som i hans mest berømte gruk,
LILLEKAT - sin egen, og bestemt ikke beskeden.

Lillekat, lillekat, lille kat på vejen, hvis er du? Hvis er du? Jeg
er s'gu min egen!

LILLEKAT var omkvædet til et stykke sunget agitationslyrik,
skrevet under besættelsen i 1942.

I 2013 fik en gruppe forskere for første gang adgang
til hans private arkiv. Her var hans optegnelser, skitser,
eksamenspapirer, taler, modeller og en omfattende
korrespondance. Dette gav anledning til at samle puslespillet
og blev til bogen "Piet Hein – Verdensdanskere" (2015),
som Erik Kristiansen er medforfatter til.

Tirsdag den 5. november

**Malerier som historiefortælling ved Carsten Porskrog
Rasmussen,** Dr.Phil. Museumsinspektør på Museum
Sønderjylland Sønderborg Slot.

I lange perioder har man brugt maleriet som en måde at
formidle historie på, og Sønderborg Slot viser usædvanligt
mange af disse historiemalerier. De samler sig om forskellige
temaer, hvor tre er særligt fremtrædende.

Det er historierne om Christian 2., der sad fanget på slottet i
17 år, om de slesvigske krige og om Genforeningen.

Tirsdag den 12. november

**"Hvad livet lærte mig? Et tilbageblik" ved Karsten
Nissen,** Biskop emeritus

Karsten Nissen fortæller erindringsglimt fra en barndom i
Sønderjylland til hans 18 års periode som biskop i Viborg fra
1996 - 2014.

Tirsdag den 19. november

Udflugt (program og tilmelding følger)

Kirkehøjskolen begynder igen efter årsskiftet den 21. januar
2020.

DEUTSCHE GEMEINDE

Die vakante deutsche Pastorenstelle für Tondern und Uberg ist immer noch unbesetzt.

Ein Amtsantritt war zum 1. September 2019 vorgesehen. Umstande halber zog sich die auserwählte Person kurz
vorher zurück. Nach den geltenden Regeln muss die Stellung jetzt wieder neu ausgeschrieben werden.

Pastor Günther Barten hat noch einmal zugesagt, und sein Vikariat ist bis zum 31. Januar 2020 verlängert
worden.

UDBJERG SOGNS KIRKEBLAD

VARMESTUEN

Østergade 37, 6270 Tønder

Varmestuen tilbyder

Hyggeligt samvær, nogen at snakke med, stilhed & hygge med andre, en kop kaffe og en bid mad (gratis). Blot må der ikke nydes alkohol, og ikke bruges eller omsættes rusgifte, mens du er i varместuen.

Åbningstider

Tirsdag, torsdag og søndag kl. 19.00 – 21.00

SCT Nicolai TJENESTEN

Telefon:

70 120 110

Åbningstid:

kl. 20.00 - 02.00

En folkekirkelig samtalejeneste i samarbejde med Kirkens Korshær

- *Du behøver ikke at gå alene med dine problemer.*
- *Du kan tale om det, som du ønsker.*
- *En samtale vil mange gange kunne løse op for problemerne.*

Sct. Nicolai Tjenestens medarbejdere har tavshedspligt - intet fortælles videre. Alle kan henvende sig – og ingen spørger om navn, adresse o.l.

DANSKE GUDSTJENESTER

Den 06. oktober kl. 14.00

Dansk-tysk høstgudstjeneste
Kirsten Elisabeth Christensen

Den 03. november kl. 10.00

Alle Helgens dag
Kirsten Elisabeth Christensen

Den 01. december kl. 19.00

De ni læsninger
Kirsten Elisabeth Christensen

Den 24. december kl. 14.00

Julegudstjeneste
Kirsten Elisabeth Christensen

Den 05. januar kl. 10.00

Kirsten Elisabeth Christensen

TYSKE GUDSTJENESTER

Den 6. Oktober kl. 14.00

Deutsch-dänischer Erntedank-gottesdienst
Günther Barten

Den 13. Oktober kl. 10.00

Günther Barten

Den 10. November kl. 10.00

Totengedenken
Günther Barten

Den 01. Dezember kl. 19.00

Die neun Lesungen
Günther Barten

Den 24. Dezember kl. 16.30

Weihnachtsgottesdienst
Günther Barten

Den 12. Januar kl. 10.00

Günther Barten

KIRKEBIL

Til såvel danske som tyske gudstjenester i Ubjerg eller andre kirkelige arrangementer for menigheden kan man gratis bestille kirkebil. Søndage hvor der ikke er dansk eller tysk gudstjeneste i Ubjerg, kan man også gratis bestille kirkebil til gudstjenester i Tønder og Møgeltonder. **Kirkebil bestilles hos Tønder Taxa tlf. 7472 2900. Bilen bestilles senest dagen før kl. 16.00.**

ADRESSER OG TELEFONER

Internet: www.sogn.dk/ubjerg

Sognepræst

Kirsten Elisabeth Christensen
Kirkepladsen 3, 6270 Tønder
Tlf. 2035 7953

Tysk præst

Vikar
Günther Barten
Tlf. 0049 4666 988762
E-mail: g-barten@t-online.de

Organist

Erika Bultmann
Waldweg 4,
Humptrup
Tlf. 0049 4663 187603

Kirkegårdsleder

Jørn Skov
Ribelandevej 47, 6270 Tønder
Tlf. 2126 0880
8.00 – 14.00

Tysk kirkesanger

Heidi Lutter
Broder-Nissen-Weg 14,
Neukirchen
Tlf. 0049 4664 432

Dansk kirkesanger

Renate Osterholz
Klostergade 14
6240 Løgumkloster
Tlf. 2176 5703

Kirkeværge og kasserer

Jacob Tygsen
Søndersøvej 1, Ubjerg
Tlf. 7472 1484

Menighedsrådets formand

Jacob Lorenzen
Sønderbækvej 17, Sød
Tlf. 7472 4248

REDAKTION

Jacob Tygsen

Stof til næste nummer af kirkebladet
skal være os i hænde senest den 8. januar 2020